

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22C/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416200259
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6416200259.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci žalobcov: 1/ Z. S., J.. XX.XX.XXXX, G. X.Č. X, XXX XX X., 2/ S. S., J.. XX.X.XXXX, G. Š. XXX/XX, XXX XX N., v konaní obaja právne zast. advokátkou JUDr. Luciou Luptákovou, so sídlom advokátskej kancelárie Československej armády 198/31, 967 01 Kremnica proti žalovaným: 1/ S. E., J.. XX.X.XXXX, G. W.. Z.. H. XXX/XX, XXX XX Ž. J. E., 2/ K. E., J.. XX.X.XXXX, G. W.. Z.. H.M. XXX/XX, XXX XX Ž. J. E., žalovaní 1/ a 2/ v konaní právne zastúpení advokátskou kanceláriou: JUDr. Ing. Michael Šefčík, advokát so sídlom námestí Republiky 53, 530 02 Pardubice, IČ: 06449824, ako hosťujúci euroadvokát spolupracujúci s URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 a 3/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/, 2/, 3/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 8.000,- € a žalobcovi 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 8.000,- €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobu žalobcov 1/ a 2/ vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd p r i z n á v a žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %.

Súd p r i z n á v a štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/, 3/ spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu v znení jej zmeny pripustenej uznesením na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX domáhali, aby súd uložil žalovaným 1/, 2/ a 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne im zaplatiť sumu vo výške 25.000,- €, a to každému z nich zvlášť, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V žalobe poukázali na to, že dňa XX.XX.XXXX došlo pri dopravnej nehode v okrese Y.F. Y. k smrteľnému zraneniu, úmrtiu Z. S., ktorý bol synom žalobcu 1/ a bratom žalobcu 2/. Menovaný sa stal obeťou dopravnej nehody, ktorú spôsobil žalovaný 1/ ako vodič jazdnej súpravy v dôsledku nesprávnej jazdy, prekročiac povolenú a primeranú rýchlosť pre danú jazdnú súpravu, po nesprávne prevedenom predchádzajúcom manévri iného vozidla prešiel do protismeru, kde došlo k zrážke s protiídúcim nákladným motorovým vozidlom zn. Fiat Ducato, ev. č. O.. Na základe ukončeného trestného konania rozsudkom Okresného súdu S. N.. L.. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX bol

žalovaný 1/ uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, a teda je vzhľadom na okolnosti dopravnej nehody nepochybné, že v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného 1/ došlo na ich strane k absolútnej nemajetkovej ujme zásahom do ich súkromného a rodinného života. Smrť syna, ako aj brata bolestivo zasiahla do ich životov, nakoľko stratili milovanú osobu, z ktorého dôvodu im žalovaný 1/ spôsobil neodstrániteľnú a absolútnu ujmu, akou je strata blízkeho človeka. Už samotná táto okolnosť podľa žalobcov odôvodňuje priznanie finančného zadosťučinenia vo väčšom rozsahu, aj keď presný finančný ekvivalent za ľudský život nie je možné určiť. Ich životy sú zásahom zo strany žalovaného 1/ neodvratne narušené, nesú stratu milovaného syna a brata veľmi ťažko. Žalobca 1// žil so synom v spoločnej domácnosti, syn bol pre neho oporou, osobou, na ktorú sa mohol vždy obrátiť, finančne mu pomáhal prerábať rodinný dom. Po smrti syna zostal žalobca 1/ sám v rodinnom dome, ktorý je nedokončený. Jeho život sa po smrti dosť výrazne zmenil, neteší sa zo života ako predtým, nemá záujem prerábať a budovať, berie utlmujúce tabletky, ktoré mu predpisuje obvodný lekár. Má taktiež problémy so žalúdkom a s tlakom, má problém prejsť cez lekárske prehliadky v práci. Nečakanou smrťou syna stratil oporu v starobe, stratil možnosť rozvíjať rodinný život so synom, je ochudobnený o vzťah k dieťaťu a prišiel o možnosť vychovávať vnúčatá a tešiť sa z nich. Smrť syna bola pre neho silným negatívnym zážitkom, šokom, utrpel silnú citovú ujmu spočívajúcu v neprijemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva, šoku zo smrti svojho dieťaťa, ktorú dodnes neprekoná. Smrť jeho syna pritom prišla nečakane a náhle. Pre žalobcu 2/ bol jeho brat vzorom, bol ako jeho otec a vychovával ho v období, keď stratil matku a otec sa o neho nemohol niekoľko rokov starať. So svojim bratom od malička býval, brat bol od neho starší, a preto mu pomáhal so všetkým čo potreboval. Od roku 2002 bol jeho brat pre žalobcu 2/ všetkým, nahradil mu v plnej miere otca aj matku, pomáhal mu, aby z neho vyrástol slušný človek. Len prostredníctvom neho nestratil kontakt s otcom, dokončil školu, našiel si prácu a osamostatnil sa. Aj keď žalobca 2/ odišiel a presťahoval sa, stále s ním udržiaval kontakt a pravidelne brata navštevoval. Niekoľkokrát do týždňa si telefonovali a pravidelne sa zaujíjali o život toho druhého. Práve s ním sa žalobca 2/ mohol podeliť o svoje radosti a starosti, nakoľko nemal žiadnu bližšiu osobu, ktorej by sa bol zveril a na ktorú by sa bol v ťažkých časoch obrátil. Nevie sa s jeho stratou vyrovnáť. Doteraz nič nevyplnilo obrovskú prázdnotu v jeho vnútri, ktorú pociťuje, brat bol jeho vzorom. Medzi nimi ako súrodencami neboli žiadne konflikty, hádky a spory. Práve naopak, boli na seba veľmi naviazaní a citovo spojení. Jeho smrťou stratil úžasného človeka, ktorý žije už len v jeho srdci. Žalobcovia 1/ a 2/ v závere žiadali, aby súd pri určovaní výšky finančnej náhrady prihliadol k tomu, že žalovaný 1/ od začiatku vinu popieral, predložoval celé trestné konanie, porušil ustanovenia zákona o cestnej premávke vo viacerých ustanoveniach. Trestný čin síce spáchal nedbanlivostne, avšak závažnejším spôsobom konania, na čo je potrebné, podľa ich názoru, prihliadnúť aj v tomto konaní. V ďalšom apelovali na súd, aby súd prihliadal pri rozhodovaní aj na to, že o bezpečnosť trubiek sa staral výlučne žalovaný 2/, čo potvrdil on sám, ako aj jeho syn žalovaný 1/ v trestnom konaní. Pokiaľ by žalovaný 1/ a 2/ neporušili svoje povinnosti, nebohý mohol žiť. Jednalo sa o mladého človeka s vyhlídkami do budúcnosti, ktorý neniesol žiadnu vinu na tom čo sa stalo. Vyjadrenie ľútosťi zo strany žalovaného 1/ bolo len formálne, a to až v prebiehajúcom súdnom konaní. Žalovaný 2/ sám v súdnom konaní uviedol, že sa žalobcom neospravedlnil jednak preto, lebo bol v nemocnici, a jednak preto, že po prepustení sa už nechcel ospravedlniť. Žalobcom boli preplatené len pohrebné náklady zo strany poisťovne, iná satisfakcia zo strany žalovaných im poskytnutá nebola. Podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občiansko-právnu zodpovednosť za škodu, ale aj občiansko-právnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, preto aj táto zodpovednosť musí byť predmetom poistného krytia.

2. Žalovaný 1/ so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu. Namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v konaní z dôvodu, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov. Poprel tvrdenia žalobcu 1/ v podanej žalobe o tom, že žalobca 1/ mal žiť s nebohým synom v spoločnej domácnosti a poukázal na to, že dom, v ktorom podľa tvrdenia žalobcu 1/ mal žalobca 1/ bývať s nebohým synom nadobudol v dedičskom konaní po smrti syna. Poukázal na to, že nebohý mal práve v dôsledku konania žalobcu 1/ a vraždy jeho matky navštevovať pravidelne psychológa. Spochybňoval tvrdenia žalobcu 1/, že tento mal po smrti syna užívať lieky a mal zdravotné problémy, ako aj tie tvrdenia, že nebohý syn ho finančne zabezpečoval. Žalovaný 1/ poukázal na to, že žalobcovia 1/ a 2/ opomenuli uviesť to, že žalobca 1/ matku žalobcu 2/ a nebohého tesne po rozvoде zavraždil, za čo bol rozhodnutím Krajského súdu G. G. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. XT/XX/XX odsúdený na nepodmienečné odňatie slobody na 12 rokov v druhej nápravno-výchovnej skupine. Nebohého, ako aj žalobcu 2/ z uvedeného dôvodu vychovávala stará matka z matkinej strany. Žalovaný 1/ namietal, že žalobcovia 1/ a 2/ tvrdenú ujmu nepreukázali, a taktiež nepreukázali existenciu príčinnej

súvislosti medzi neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti a vznikom nemajetkovej ujmy na osobnosti žalobcov a nakoniec, musí mať súd za preukázané, že v zmysle ustálenej judikatúry musí mať súd pri rozhodovaní o priznaní materiálneho zadosťučinenia za preukázané, že primerané nemateriálne zadosťučinenie ako primárna forma zadosťučinenia sa ukazuje v konkrétnom prípade ako nepostačujúca. Žalobcovia 1/ a 2/ podľa tvrdenia žalovaného 1/ svoje tvrdenia o spôsobenej ujme ničím nepodložili a ani nepreukázali. Žalobcovia 1/ a 2/ nekonkretizovali svoju terajšiu rodinnú, osobnú, pracovnú alebo finančnú situáciu, pričom svoje tvrdenia o spôsobenej ujme ničím nepodložili a nepreukázali.

3. Žalovaný 2/ so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu. Pripojil sa k vyjadreniu žalovaného 1/. Namietol svoju pasívnu vecnú legitimitáciu ako prevádzateľa motorového vozidla, ktorý však nebol vodičom a nespôsobil vznik nehodového deja a priamo teda nezasiahol do osobnostnej sféry žalobcov. Podľa jeho názoru nemožno vyvodiť zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla podľa §13 Občianskeho zákonníka, prípadne solidárnu zodpovednosť spolu s vodičom, keďže analogické použitie ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy z dôvodu, že subjektom zodpovedným za neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka, môže byť výlučne len pôvodca zásahu. Pokiaľ žalovaný 2/ ako prevádzateľ motorového vozidla v dobe spôsobenia zásahu sám vozidlo neriadil, a nie je tiež zrejmé, že by prípadná vada motorového vozidla spolupôsobila pri nehodovom deji, preto nemohol byť pôvodcom tohto zásahu.

4. Žalovaný 3/ so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal na to, že nárok uplatnený žalobcami 1/ a 2/ nie je krytý poistením. Poukázal na to, že súdny dvor v žiadnej časti rozhodnutia zo dňa XX.XX.XXXX vo veci E. U.-XX/XX nepovedal, že nemajetková ujma je krytá vnútroštátnym právom, len skonštatoval, že má byť krytá, pričom v prejednávanej prípadnej veci neprichádza do úvahy priame uplatnenie smernice a ani aplikácia eurokonformného výkladu práva. Je jednoznačné, že vnútroštátna právna úprava bez pochyb určuje, aké nároky sú z povinného zmluvného poistenia kryté. Taktiež z výkladu zákona o PZP ako celku je zrejmé, že nemajetková ujma pozostalých nie je uvedeným poistením krytá z dôvodu, že vnútroštátno právo v rámci náhrady škody nepriznáva takýto nárok. Daným výkladom nie je možné preto dospieť podľa názoru žalovaného 3/ k záveru, že nemajetková ujma v zmysle § 11 - 13 Občianskeho zákonníka je krytá z PZP, nakoľko zásada konformného výkladu nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem. Z uvedeného dôvodu, podľa názoru žalovaného 3/ je súd povinný aplikovať na súdnu vec záväzné právne predpisy, pričom jediným záväzným právnym predpisom, ktorý ustanovuje rozsah poistného krytia z PZP je práve zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu. Po zrušení rozhodnutia prvostupňového súdu odvolacím súdom žalovaný 3/ pripustil, že otázka pasívnej legitimitácie žalovaného 3/ bola v danom spore vyriešená, avšak naďalej zotrval na svojej obrane v tom smere, že nárok obidvoch žalobcov 1/ a 2/ je v predmetnom spore neprimeraný, neodôvodnený a nepreukázaný. Poukázal na to, že výšku daného peňažného zadosťučinenia určuje súd síce na základe voľnej úvahy, avšak táto výška nemôže byť svojvoľou, a súd musí mať na zreteli požiadavku primeraného zadosťučinenia, ktoré má zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, avšak je potrebné brať do úvahy aj požiadavku proporcionality. Výška peňažnej satisfakcie nemôže byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia. Súd musí vychádzať pri rozhodovaní z okolností na strane poškodeného, ako aj z okolností na strane zodpovednej osoby. Podľa názoru žalovaného 3/ nebola preukázaná intenzita vzťahu žalobcu 1/ so zomrelým. Poukázal na zjavný nepomer medzi trestným činom spáchaným samotným žalobcom 1/, ktorý brutálnym úmyselným spôsobom zavraždil matku nebohého a trestným činom na strane žalovaného 1/, ktorý z nebanlivosti spôsobil dopravnú nehodu. Práve toto konanie a takéto správanie žalobcu 1/ nemohlo vyvolať a spôsobiť taký citový vzťah a také citové strádanie žalobcu 1/ a nebohého Z. S., aby opodstatňovalo uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy. Podstatnou okolnosťou je aj vek, a to tak žalobcov ako aj zomretého. Žalobca 1/ mal 57 rokov v čase dopravnej nehody a žalobca 2/ mal 25 rokov. Jednalo sa o dospelé osoby, ktoré neboli výchovou ani finančne závislé na nebohom, ktorú skutočnosť má súd zobrať pri rozhodovaní do úvahy. Žalobcom bola súčasne poskytnutá zo strany žalovaných satisfakcia vo výške pohrebného, pričom žalovaní sa žalobcom aj ústne ospravedlnili a snažili sa im poskytnúť finančnú pomoc, čo je podľa žalovaného 3/ dostatočnou satisfakciou. Taktiež žalovaný 3/ apeloval na súd, aby pri rozhodovaní zobral do úvahy, že nebohý Z. S. má taktiež podiel viny na tom, že došlo k preťaženiu vozíka a v danej súvislosti k dopravnej nehode. Samotný nebohý tento vozík poznal, chodieval so žalovanými na nakládky, preto je namieste zhodnotiť aj okolnosť miery účasti a spoluviny nebohého Z. S. na danej dopravnej nehode. Žalovaný 3/ naďalej zotrval na tom, že nesúhlasí so solidárnou zodpovednosťou

žalovaných 1/ - 3/ v danom prípade. Podľa jeho názoru nie je možné posudzovanie solidarity na strane žalovaných, nakoľko každý zo žalovaných zodpovedá s poukazom na iné právne posúdenie.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. XXC/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX tak, že žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 8.000,- € a žalobcovi 2/ sumu vo výške 8.000,- € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti žalobu voči žalovanému 1/ zamietol a súčasne voči žalovaným 2/ a 3/ žalobu zamietol v celom rozsahu. Krajský súd v G. G. uznesením sp. zn. XXCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V predmetnom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že skutkové a právne závery okresného súdu o tom, že zodpovedným subjektom za neoprávnený zásah podľa § 13 Občianskeho zákonníka je výlučne pôvodca zásahu, teda žalovaný 1/, ktorý sa dopustil konania, pre ktoré bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní, neboli správne. Vo vzťahu k žalovanému 3/ odvolací súd poukázal na judikát publikovaný pod č. V. Zbierky súdnych rozhodnutí občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR (X/XXXX), podľa ktorého za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná. V závere rozhodnutia odvolací súd uložil prvostupňovému súdu, aby požadovanú náhradu posudzoval u každého žalobcu samostatne a zodpovednosť žalovaných voči každému zo žalobcov treba posudzovať ako solidárnu. Prvostupňovému súdu odvolací súd súčasne uložil, aby sa v ďalšom konaní vypořiadal s tým, či žalovaný 2/ zodpovedá nielen ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ale aj ako osoba, ktorá mala vplyv na uskutočnenie jazdy, či sa táto jazda uskutočňovala v súvislosti s podnikateľskou činnosťou žalovaného 2/, pri ktorej nebohy poskytoval výpomoc, resp. či sa nebohy viezol v aute náhodne.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, a to oboznámením listinných dôkazov - smútočný oznam - č.l. 4, predslov bývalého kolegu - č.l. 5, výkaz o štúdiu Z. S. - č.l. 6, výkaz o štúdiu na VŠ - č.l. 7, rozsudok OS v Martine XXT/XX/XXXX-XXX, návrh na mimosúdne riešenie sporu a výzva na úhradu nemajetkovej ujmy - č.l. 25, doručka č.l. 27, likvidácia poisťovnej udalosti žalovaným 3/ - č.l. 36 a 37, odpis z registra trestov žalobcu - č.l. 49, výpis z LV č. 7 - č.l. 202, čestné prehlásenie A. K.Y.J. - č.l. 203, čestné prehlásenie Z. K.Y.J. - č.l. 204, čestné prehlásenie G. G. - č.l. 205, potvrdenie o podaní trestného oznámenia - č.l. 206, znalecký posudok č. X/XXXX vypracovaný F.. S. P., znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ - č.l. 241, záznam dopravnej nehody - č.l. 246, úradný záznam - č.l. 247, posudok Ústavu na výkon trestu odňatia slobody na žalobcu - č.l. 257, pracovný posudok F. Z. S. zo dňa XX.XX.XXXX, lekárska správa nálež - č.l. 261, rozhodnutie Soc. poisťovne zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdenie o invalidite a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, uznesenie Obvodného odd. PZ v Kremnici Č.l.:Q.-XXX/KC-L.-XXXX, vyjadrenie L. N. - č.l. 428, vyjadrenie spoločnosti Allianz k odškodneniu - č.l. 484, výsluchom svedka I. Y., výsluchom žalovaného 2/, oboznámením sa so svedeckými výpoveďami S. H., L. E., E. H., J. H., Š. G.M., S. K., G. G., L. E., a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Dňa XX.XX.XXXX v čase 13.30 hod. v okrese Y. Y. na rýchlostnej ceste R3 v smere od S. Y. Y. O. S. H. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k zrážke osobného motorového vozidla zn. U. G., D.. Č.. L. modrej farby, ktorého vlastníkom bol žalovaný 2/ a k nemu pripojeného prívesného vozíka ev. č. L.-XXXYA, ktorého vlastníkom je I. Y., J.. XX.XX.XXXX, a protiídúceho nákladného motorového vozidla zn. P. O., D.. Č.. (K.) O., pri ktorej nehode utrpel poškodený Z. S., J.. XX.XX.XXXX rozsiahle devastačné zranenia, polytraumu, nezlučiteľné so životom, v dôsledku ktorých na mieste nehody zomrel. Vodič motorového vozidla zn. U. G., D.. Č.. L.-XXX-M. - žalovaný 1/ bol rozsudkom Okresného súdu v S., N.. L.. XXT/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, nakoľko inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý mu bol podmienene odložený so skúšobnou dobou vo výmere 4 roky a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov. Žalovanému 1/ súd súčasne uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 1/ škodu vo výške 1.350,- €, ktorá pozostávala z nákladov súvisiacich s pohrebom nebohého Z. S.. Z rozsudku vyplýva, že u žalovaného 1/ ide o zavinenie vo forme vedomej nedbanlivosti, pričom medzi zavineným protiprávnym konaním žalovaného 1/ a ujmom na živote a zdraví inej osoby (nebohého Z. S.) existuje príčinná súvislosť. Obžalovaný sa ku spáchaniu činu nepriznal.

Podľa daného rozhodnutia, žalovaný 1/ ako vodič motorového vozidla zn. U. G. D..Č.: L.-XXXAU a k nemu pripojeného prívesného vozíka, porušil celý rad povinností uložených mu ako vodičovi v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to povinnosť podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) zákona, venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke; povinnosť podľa § 16 ods. 1 a ods. 7 zákona - prispôbiť rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Taktiež z jeho strany boli porušené povinnosti pri preprave nákladu uvedené v § 51 zákona, podľa ktorého sa nesmie prekročiť najväčšia prípustná celková hmotnosť prípojného vozíka, s tým že náklad musí byť na vozidle riadne umiestnený, rozložený a upevnený, aby neohrozoval bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. V danom prípade boli zohľadnené viaceré negatívne okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik dopravnej nehody - prekročenie maximálnej konštrukčnej rýchlosti prípojného vozíka, prekročenie najväčšej prípustnej hmotnosti prípojného vozíka a technicky nesprávny spôsob jazdy vodiča. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že nebohý Z. S. mal v čase nehody 30 rokov, bol zaradený do pracovného pomeru na mestskej polícii od roku 2006, kde zastával pozíciu inšpektora. V čase dopravnej nehody žil v spoločnej domácnosti so žalobcom 1/ svojim otcom a so žalobcom 2/ (jeho bratom) bol v pravidelnom kontakte telefonicky, ako aj osobne.

8. Žalobca 2/ v konaní pred súdom uviedol, že s nebohým bratom vychádzal dobre, vážne konflikty medzi sebou nemali vôbec. Otec s neb. synom sa podľa žalobcu 2/ mali veľmi radi, vychádzali spolu, vážne spory nemali. Keď bol otec vo výkone trestu odňatia slobody, so synmi sa kontaktoval formou listov. Keď sa vrátil otec z výkonu trestu odňatia slobody boli znovu ako rodina. Po výkone trestu sa otec bez problémov zaradil do života, rýchlo si našiel prácu. Podľa žalobcu 2/, brat nemal žiadne psychické problémy. Neliečil sa u psychológa. O smrti brata sa dozvedel asi dva dni po nehode. Žalovaného 1/ a 2/ pozná. Uviedol, že ho nekontaktovali ohľadom nehody. Potom ako sa dozvedel o smrti brata, tak sa mu podľa jeho slov „zrútil svet“. Prišiel o jedinú osobu, ktorá ho posledné roky vychovávala a starala sa o neho. Uvedený psychický stav ustál však bez psychologickkej pomoci, s pomocou priateľov. Žalobca 2/ uviedol, že nevie o tom, že by sa mu žalovaní ospravedlnili, a ak sa tak stalo, tak to bolo možno na pohrebe, kde boli úplne zosypaní a ani netušil, či mu prišli podať ruku. Pohreb financoval jeho otec. Žalobca 2/ ďalej uviedol, že otec zostal na všetko naraz sám, zosypal sa, zostal na tabletkách. Bol na tom psychicky ozaj zle a myslí si, že doteraz aj je. Brat s otcom si vzájomne pomáhali, keďže bývali pod jednou strechou. Ďalej žalobca 2/ uviedol, že do 14-tich rokov ho vychovávali rodičia, od 14-tich rokov až kým sa nezamestnal, ho vychovával brat a bola pri nich babka. Finančne ich zabezpečovala babka a podporoval ich aj otec, ktorý posielal peniaze z väzenia. Keď sa vrátil otec z výkonu trestu, žalobca 2/ bol v tom čase už zamestnaný vo N., s otcom boli v kontakte, ale nežili spolu kvôli práci. S otcom žil v spoločnej domácnosti len nebohý brat. S bratom si volávali pravidelne a žalobca 2/ sa snažil aspoň raz za mesiac chodiť domov. Vzťah brata a žalovaných ohodnotil ako veľmi dobrý.

9. Žalovaný 1/ v konaní uviedol, že ho veľmi mrzí čo sa stalo. Celá situácia ho poznačila na celý život. Pred nehodou bol prijatý na Vojenskú akadémiu, na ktorú potom nenastúpil a vydal sa na cestu medicíny, pretože chce liečiť ľudí, vďaka tomu, čo sa stalo. Uviedol, že „Z.“ bol veľmi dobrý človek, spofahlivý, obetavý. Nesúhlasil s tým, ako žalobcovia vykreslili svoje vzťahy medzi sebou, medzi otcom a synom a zároveň poukázal na to, že je rozdiel medzi vraždou a neúmyselným zabitím. Žalovaný 1/ uviedol, že to neurobil naschvál a mrzí ho to. Od nehody mal taktiež nočné mory a depresie.

10. Žalovaný 2/ v konaní pred súdom uviedol, že nebol na pohrebe, pretože bol v tom čase v nemocnici a ležal v kóme. So žalobcom 2/ telefonoval, keď mu vybrali tracheotómiu, teda keď mohol rozprávať, asi po 15-tich dňoch. Telefonicky sa mu ospravedlnil. Žalobcovi 1/ sa neozval, nakoľko začal s útokmi na jeho rodinu. Spochybnil vzťah otca a nebohého syna. Uviedol, že asi po mesiaci, po dvoch ako sa vrátil žalobca 1/ z väzenia začala „Z. nočná mora“. Jeho otec začal požívať alkohol a „robiť susedom zle“. Nebohý bol nešťastný zo správania otca, mali medzi sebou konflikty. K osobe nebohého žalovaný 2/ uviedol, že ho poznal 6 - 7 rokov. Mal umiernennejšiu povahu. Bol to veľmi dobrý človek, až ho niektorí zneužívali. Potom ako sa mu vrátil otec z väzenia, mával depresie, mal zmeny nálad. Síce prvý mesiac, dva bolo spolužitie otca s nebohým synom výborné, ale potom, keď sa presťahovali do X., tak začali problémy so susedmi. Bol tam nepokoj a nebohý bol z toho nešťastný. Otec je podľa žalovaného 2/ konfliktný typ. Videl to sám, keď bol u nebohého. Osobný konflikt so žalobcom 1/ nemal, pretože bral ohľady na nebohého. Bol svedkom jednej hádky medzi otcom a synom. Po nehode sa chcel žalovaný 2/ stretnúť so žalobcom 1/ ale uviedol, že ho švagar -policajt odhovril, lebo mali stretnutie so svojou

sestrou - s mojou manželkou a žalobca 1/ bol na ňu agresívny, vulgárny. Keď mu ponúkali peniaze pred pohrebom, ale chceli aby im prevzatie peňazí podpísal, vulgárne na nich vystúpil. Vyhrážal sa švagrovi.

11.Svedok S. H., J.. XX.X.XXXX v konaní pred súdom uviedol, že s nebohým boli dobrí kamaráti, navštevovali sa a navzájom si pomáhali. K osobe žalobcov uviedol, že nevie o žiadnych problémoch, ktoré by mali v obci, ani s ním osobne. Stretávajú sa a nemá so žalobcami žiadny problém. S nebohým sa stretával priemerne raz za dva týždne. Veľmi sa vzájomne nezdôverovali, iba v rámci bežných vzťahov. Svedok navštevoval nebohého aj za účelom pomoci na dome. O problémoch s otcom sa mu nikdy nezdôveril. Osobu žalobcu 1/ vníma ako dobrého človeka, ochotného. Svedok vedel o tom, že bol žalobca 1/ vo výkone trestu odňatia slobody, avšak uvedenú záležitosť „neriešil“. So žalobcom 2/ sa stretával menej, pretože býval dosť ďaleko, avšak vždy keď sa dalo, tak sa stretli. Bolo to možno 5 - 6 krát do roka.

12.Svedkyňa L. E., J.. XX.XX.XXXX, v konaní pred súdom uviedla, že žalobca 1/ je jej sused, a žalobcu 2/ tiež pozná. Žalovaných 1/, 2/ pozná z videnia. Dosť dobre poznala aj nebohého. Keď bol pán S. vo väzení, obaja chlapci chodievali ku svedkyňi, preto ich poznala dosť dobre. Podľa svedkyne je žalobca 1/ veľmi dobrý otec. Aj počas obdobia, keď bol žalobca 1/ vo výkone trestu odňatia slobody ho synovia stále spomínali a hovorili, že by boli radi, keby už otec prišiel domov. K práci a k starostlivosti o rodinu pristupuje starostlivo, vypravádzal nebohého ráno do práce a aj z práce ho čakal. Konflikty medzi sebou nemali. Nevedela o problémoch žalobcu 1/ v obci. Vzťah medzi bratmi (žalobcom 2/ a nebohým) boli veľmi dobré, chodievali k svedkyňi stále spolu. Svedkyňu navštevovali aj potom, ako sa žalobca 1/ vrátil z výkonu trestu odňatia slobody. Uviedla, že o smrti syna sa žalobca 1/ dozvedel až na druhý deň, keď mu niekto zavolať. Žalobca 1/ sa postaral o pohreb. Po synovej smrti bol z toho veľmi „nanič“, svedkyňa uviedla, že sa jej zdá, že brával lieky na ukludnenie. Podľa názoru svedkyne rodina K. nemala k rodine žalobcov tak blízko, že by dokázala hodnotiť vzťahy v rodine. Svedkyňa nevedela o tom, že by mal žalobca v 1/ rade nejaké potýčky v obci. Vzťahy žalovaných s nebohým, svedkyňa zhodnotila, že boli asi dobré, lebo keď bola takto von na záhade, a oni prišli, tak sa smiali, rozprávali sa, bavili sa. Videla ich tam viackrát.

13.Svedkyňa E. H., J.. X.X.XXXX, v konaní pred súdom uviedla, že je priateľkou žalobcu 1/ a žalobca 2/ je jeho syn. Žalovaných pozná tak, že chodili k nebohému, keď mu prerábali dom. Svedkyňa k predmetu výsluchu uviedla, že keď sa stala nehoda, žalobca 1/ bol u nej. Čakali nebohého, keď odišli po rúry. Potom išli k nemu domov, ale nebohý stále neprišiel. Medzitým zistili, že si zabudol telefón. Následne šli ku svedkyňi domov, kde so žalobcom 1/ prespali do ďalšieho dňa. Ráno žalobca 1/ šiel domov a zistil, že syn stále nie je doma. Medzičasom volala dcére svedkyne kamarátka, ktorá jej povedala čo sa stalo - že Z. zomrel. Žalobca 1/ bol úplne šokovaný. Na druhý deň prišla polícia, ktorá potvrdila, že Z. leží v márnici v martinskej nemocnici, preto začali vybavovať pohreb. Bolo to strašné pre všetkých a hlavne pre žalobcov. Žalovaní a jeho rodina začali vyvolávať žalobcovi 1/, že mu začnú pomáhať, že mu prispesú na pohreb, ale potom sa to nejako zrušilo. V Ž. J. E. pred poisťovňou Allianz, tam prišiel pán, ktorý bol asi nejaká rodina žalovanému 2/ s papiermi ohľadom poisťky. Svedkyňa uviedla, že tento pán začal byť drzý, žalobca 1/ bol v šoku, nevedel, čo má robiť, pretože bolo treba vypisovať papiere ohľadom poisťky. Potom sa to ukončilo, svedkyňa so žalobcom 1/ odišli domov. Žalovaní stále vyvolávali, že pomôžu, že dajú peniaze a potom zase nie. Potom svedkyňa a žalobca 1/ povedali, že od nich nechcú nič. Žalovaní prišli aj na pohreb, žalobcovi 1/ podľa vyjadrenia svedkyne sa správali nepríjemne, žalobcu 1/ obkolesili, nedali mu pokoj. Ďalej svedkyňa uviedla, že nebohého poznala tri roky, keď začala byť vo vzťahu so žalobcom 1/. Uviedla, že to bol veľmi dobrý chlapec a veľmi im chýba. Je to pre nich strašné. Nebohý sa jej zdôveroval so svojimi problémami. Nevie o tom, že by mali medzi sebou problémy, okrem bežných. Vzťah s bratom mali veľmi pekný, jeden druhému pomáhali a mali sa radi. S. veľmi chýba. Tým, že žalobca 2/ bol dosť ďaleko, navštevovať sa snažili čo najviac a väčšinou nebohý chodieval za ním. Žalobcu 1/ ohodnotila tak, že za tých šesť rokov, čo sú spolu, si veľmi rozumejú a to, čo sa mu stalo v živote, zanechalo na ňom následky psychické, ale svedkyňi nikdy neublížil a je veľmi dobrý človek. Je veľmi rodinne založený. Ohľadom problémov žalobcu 1/ so susedmi alebo políciou svedkyňa uviedla, že problémy začali ako Z. zomrel. Ako každý rodič, keď príde o dieťa, žalobca 1/ bol u lekára a predpísal mu lieky na ukludnenie. Potom začali problémy s pánom K., čo podľa svedkyne nemá s týmto nič spoločné. Rodina K., nemala predtým také blízke vzťahy so žalobcami, že by dokázala ohodnotiť vzťahy medzi nimi. Tieto problémy začali až po podaní tejto žaloby. Svedkyňa uviedla, že žalovaní sa žalobcom ospravedlnili za to čo sa stalo. O vzťahu nebohého a žalovaných uviedla, že boli priatelia,

nebohý k nim často chodieval, pomáhal im pri prácach, rozumeli si. Nevedela, či sa zverovali vzájomne s osobnejšími vecami.

14. Svedkyňa J. H., J.. XX.XX.XXXX, v konaní pred súdom uviedla, že je dcéra svedkyne pani E. H.. Rodinu S., svedkyňa pozná už vyše šesť rokov, počas ktorých sa navštevovali. Dobre poznala aj nebohého. Nebohý sa jej zdôveroval aj so svojimi problémami. Konflikty so svojim otcom, alebo bratom podľa svedkyne nemal. Žalobcu 1/ ohodnotila ako veľmi dobrého človeka, veľa im pomohol. Uviedla, že žalobca 1/ žil v spoločnej domácnosti s nebohým synom, žalobca 2/ žil v K., ale pravidelne otca navštevoval. Nevedela uviesť, či zo strany žalovaných bola poskytnutá nejaká pomoc alebo že by sa žalovaní ospravedlnili otcovi a bratovi po smrti nebohého. Žalobca 1/ veľmi ťažko prežíval smrť syna. Pomáhali mu, chodili k nemu, hlavne mama svedkyne stále stála pri ňom. Nevedela uviesť, či žalobca 1/ mal nejaké zdravotné problémy. Po smrti syna sa mu podľa svedkyne celkovo život zmenil, od základu bol iný, bol smutný. Ku vzťahu s rodinou K. svedkyňa uviedla, že táto rodina nemala s rodinou žalobcu 1/ tak blízko, že by vedela hodnotiť vzťahy v rodine.

15. Svedok Š. G., J.. XX.XX.XXXX, v konaní pred súdom uviedol, že žalobcov pozná, od kedy začal žalobca 2/ robiť vo N.. Žalobca 2/ sa dozvedel o smrti brata z internetu. Žalobca 2/ mu zavolať, že nevie, či si niekto robí srandu, alebo čo to má znamenať, ale že sa dočítal na žiarskej stránke, že Z. zomrel. Svedok mu hovoril, aby zavolať otcovi, že určite otec bude o tom niečo vedieť. Otec nevedel tak isto nič, večer svedok ukončil dovolenku, sadli do auta a doviezol ho za otcom, pretože žalobca 2/ bol v takom stave, že nebol schopný šoférovať. Báť sa, aby si niečo neurobil. Následne sa v robote nedokázal sústrediť, museli ho poslať domov, mal nejaké dva týždne dovolenky, aby sa spamätal. Nedalo sa s ním spolupracovať. Ku vzťahu žalobcu 2/ a nebohého svedok uviedol, že žalobca 2/ mal nebohého za vzor, keďže mu v podstate suploval úlohu otca. Žalobca 2/ chodil do Ž. vždy keď sa dalo. Telefonicky boli v kontakte stále. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či sa žalovaní žalobcovi 2/ ospravedlnili, alebo mu poskytli finančnú pomoc, alebo inú formu pomoci.

16. Svedok Z. K., J.. XX.XX.XXXX, v konaní pred súdom uviedol, že so žalobcom 1/ sa pozná od šiestich rokov, sú susedia, a žalobcu 2/ pozná od malička. Žalovaných pozná tiež. So žalobcom 1/ boli v konflikte už v čase dopravnej nehody, jednalo sa o pozemky. S nebohým vychádzal veľmi dobre. So žalobcom 1/ nastali problémy asi dva roky potom ako sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody. Mal konflikty aj s manželkou svedka a aj s jeho matkou. Za uvedené správanie boli trikrát na priestupkovom konaní. Podľa svedka mal žalobca 1/ konflikty v obci aj s inými. O vzťahu žalobcu 1/ k nebohému svedok uviedol, že žalobca 1/ na nebohého syna dosť tlačil a riadil mu život. Nebohý syn bol z toho dosť nešťastný. Stalo sa, že keď boli aj s manželkou u svedkovej mamy na kávu a videl ich nebohý, tak prišiel za nimi a ospravedlnil sa im za otca, mal uviesť, že už ani on nezvláda otca a doslova povedal, že „už je v koncoch z otca“. Svedok uviedol, že žalobca popíjal „krabičkové víno“ a páli si doma domácu pálenku. Žalobca 2/ chodieval domov cez víkendy, svedok nevedel ako často si telefonovali.

17. Svedkyňa L. E., J.. XX.XX.XXXX, v konaní pred súdom uviedla, že žalobcov pozná len od dopravnej nehody. Žalovanému 1/ je matka a žalovanému 2/ manželka. Sama uviedla, že bola aj na mieste dopravnej nehody. Sama si zistila kontakt na žalobcu a povedala mu, čo sa stalo, popriala úprimnú sústrasť a povedala mu, že ak bude potrebovať od nich pomoc, tak nech ich vyhľadá a nech im zavolá. Neskôr telefonoval žalobca 1/ svedkyňi do práce, že jej ponuku na finančnú pomoc prijíma a tak sa dohodli, že sa stretnú v poisťovni Allianz. Tam vznikla konfliktná situácia. Svedkyňa uviedla, že to nezvládla. Zostal tam jej brat a pokračoval v jednaní. Brat svedkyne poskytol finančnú pomoc žalobcovi 1/, ale nakoľko žalobca 1/ odmietol podpísať prevzatie finančnej sumy a začal agresívne reagovať na brata svedkyne, nedošlo k zhode a každý odišiel. Svedkyňa uviedla, že dopravná nehoda na žalovaného 1/ vplývala veľmi zle. Bol v strašnom stave, nevedel sa s tým zmieriť, stále hovoril o nebohom. Bála sa o jeho zdravotný stav, aby si neublížil. Svedkyňa uviedla, že aj pre jej syna bola strata nebohého veľká bolesť, pretože bol jeho kamarát a otec mu v tom čase v nemocnici bojoval o život. Syn sa na základe tejto situácie rozhodol, že pôjde študovať na medicínu. Svedkyňa uviedla, že sa jej nebohý zdôveroval so svojimi problémami. Rozprávali sa o úveroch. Brata vôbec nespomínal, vôbec nevravel, že sú v nejakom blízkom kontakte, skôr priateľky spomínal, pretože tie tam s ním aj chodili. Bolo to v období, keď otec ešte nebol doma. Potom prišlo obdobie, keď bol otec doma. Bol mu však skôr príťažou, pretože dosť často pod vplyvom alkoholu robil scény. Podľa svedkyne nebohý nechcel byť v kontakte so svojim otcom, chcel byť čo najmenej doma, bol z neho taký uzavretý a nervózny. Mal ťarchu v živote. Pokiaľ nebol otec doma, žil kludnejším životom. Svedkyňa uviedla, že nevie či nebohý navštevoval pred

smrťou psychológa, ale uviedla, že vie o tom, že keď jeho otec bol vo výkone trestu odňatia slobody, tak vtedy psychológa navštevoval.

18. Svedkyňa A. K., J.. X.X.XXXX v konaní pred súdom uviedla, že k stranám sporu nie je v žiadnom príbuzenskom pomere, pozná žalobcu 1/. Uviedla, že sa s ním pozná od narodenia, vyrastali v jednej dedine. V súčasnosti bývajú blízko seba. Vzájomné vzťahy charakterizovala tak, že sú veľmi ťažké, nekomunikujú spolu. Žalobca sa im neraz vyhrážal a nadával im. Problémy so žalobcom sa začali, keď žalobcu 1/ oznámili na obecnom úrade, že spiloval enormné množstvo dreva. Žalobca 1/ stále vulgárne nadával na manžela svedkyne, svedkyňa sa neovládla a „strelila pánovi S. zaucho“. Za toto jej bola uložená pokuta. Momentálne nemajú so žalobcom 1/ žiadny kontakt, až na to, že sem-tam na svedkyňu vulgárne vykrikuje. S nebohým synom žalobcu 1/ mala svedkyňa veľmi dobrý vzťah. Svedkyňa uviedla, že zostala veľmi prekvapená, keď raz boli u svokry na káve a nebohý Z. prišiel k nim a so slzami v očiach jej povedal, že on je z otca v koncoch. Bolo to asi dva mesiace alebo mesiac predtým, ako sa tá nehoda stala. Potom sa im ospravedlnil za vyhrážky svojho otca. K rozpoloženiu nebohého syna žalobcu 1/ svedkyňa uviedla, že to mal veľmi ťažké, pretože on robil všetko to, čo mu otec kázal. Žalobcu 1/ svedkyňa ohodnotila tak, že si prešiel svojím peklom a teraz bije okolo seba všetkých. Podľa názoru svedkyne nebohý by so svojím otcom v spoločnej domácnosti nevydržal, a ak by nedošlo k nehode, do roka by sa boli rozišli. Vie to z rozprávania svojich detí, lebo sa kamarátili so synmi žalobcu, keď boli niekedy vonku, tak si tieto záležitosti povedali. Žalobca 2/ do domácnosti žalobcu 1/ chodil veľmi sporadicky, podľa svedkyne bol jeho vzťah s otcom silne narušený vzhľadom na to čo sa stalo.

19. Svedok G. G., J.. XX.XX.XXXX, v konaní pred súdom uviedol, že pozná žalovaných a poznal aj nebohého, mali priateľský vzťah. Podľa svedka bol nebohý dobrý, veselý, spokojný a vyrovnaný človek. Svedok zaregistroval zmenu správania nebohého v čase, keď sa jeho otec vrátil z basy. Nebohý v tom čase prestal komunikovať a bol veľmi nervózny. Keď sa ho na toto správanie svedok opýtal, nebohý uviedol, že otec sa vrátil a teraz sa musí o neho postarať. Bližšie sa však k tomu nevyjadroval. Vzťah nebohého so žalovaným 2/ bol veľmi dobrý, priateľský, jemu sa najviac zdôveroval so svojimi problémami. Nebohý sa o rodine so svedkom nerozprával. Jediné, čo nebohého najviac trápilo čo bude, keď otca pustia domov.

20. Svedok I. Y., J.. XX.XX.XXXX, v konaní pred súdom uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ sú jeho kamaráti a poznal aj nebohého Z. S.. Uviedol, že príviesny vozík patrí jemu, skladovaný bol u žalovaného 2/. Nebohý Z. S. chodieval k žalovanému 2/, kde spoločne so svedkom vozík opravovali. V čase pred dopravnou nehodou bol pracovne vo Švajčiarsku, kde mu volal nebohý a žiadal ho, či by si mohol daný vozík požičať, účel mu presne neuviedol. Vozík nebohému požičal, zavolať manželke, aby ho vydala žalovanému 2/, nakoľko tento mal auto, za ktorý sa dal daný vozík napojiť. Nebohému daný vozík požičoval viackrát aj predtým, napr. keď sa sťahoval, alebo prevážal traktor a podobne. Aj predtým bola situácia taká istá, že vozík síce požičal nebohému, ale musel poň prísť žalovaný 2/, nakoľko nebohý nemal vhodné auto, na ktoré by vozík napojil. Až neskôr po nehode sa od žalovaného 2/ dozvedel, že vozík potrebovali na prepravu trubiek, ktoré nebohý potreboval na nejakú voliéru pre psa a zrejme ich potreboval aj samotný žalovaný 2/, keďže tento je zámočník a chcel robiť nejaký plot.

21. Z písomného vyjadrenia L. N., súd zistil, že bol v čase dopravnej nehody priamym nadriadeným žalobcu 2/ v spoločnosti J. N. N.. N. V..Q.. v K.. V čase, keď sa žalobca 2/ dozvedel o dopravnej nehode a smrti svojho brata sa mu zrútil svet, pretože náhle zistil, že je skoro sám. Bolo ťažké hľadať v tej chvíli slová útechy. Zamestnávateľ nemal problém žalobcu 2/ uvoľniť z práce, ale nebol si istý, či danú situáciu zvládne, pretože býval v byte vo N. sám. Všetci, ktorí mu boli v tých dňoch na blízku, aj dnes hovoria o chvíľach obrovskej bolesti, beznádeje a zúfalstva.

22. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka v platnom znení, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

23. Podľa ustanovenia § 13 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej

ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo.

24. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Podľa § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

26. Podľa § 4 ods. 1, 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

27. V súlade s ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka má každá fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, a to najmä na ochranu života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Fyzická osoba má pritom právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie, pričom výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Z uvedeného vyplýva, že súčasťou osobnostných práv je aj právo na súkromný a rodinný život, ktoré zahŕňa taktiež právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s blízkymi osobami. V prípade smrti blízkej osoby - napríklad pri dopravnej nehode (ako je tomu v tomto prípade), možno za určitých okolností vyvodit' zodpovednosť za zásah do osobnostných práv pozostalých a priznať im nemajetkovú náhradu ujmy v peniazoch. Predmetné právo patrí do rámca všeobecnej úpravy ochrany osobnosti, ako už bolo citované vyššie (§ 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka). Keďže právo na súkromie zahŕňa aj právo vytvoriť si a udržiavať vzťahy s inými ľudskými bytosťami (najmä v citovej oblasti, čím fyzická osoba rozvíja a naplňa vlastnú osobnosť), protiprávne narušenie týchto vzťahov zo strany inej osoby predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život. Blízke osoby z uvedeného dôvodu majú možnosť domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch voči osobám zodpovedným za smrť prostredníctvom žaloby o ochranu osobnosti. Konkrétne výška nemajetkovej ujmy nie je v slovenskej právnej úprave explicitne určená. Je tak ponechaná na voľnej úvahe súdu, ktorá však nemôže byť svojvoľná, súd sa pri danom rozhodovaní musí riadiť zákonnými mantinelmi pre jej priznanie, a tými sú - okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo a závažnosť vzniknutej ujmy. Významnú rolu zohrávajú tiež dôsledky vyvolané na psychickom stave žalobcov. Každý jeden prípad je potrebné posudzovať individuálne a v kontexte všetkých skutočností.

28. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním nepochybne preukázané, že v dôsledku dopravnej nehody, ktorá sa stala dňa XX.XX.XXXX došlo v okrese Y. Y. k smrteľnému zraneniu a úmrtiu Z. S., ktorý bol synom žalobcu 1/ a bratom žalobcu 2/. Vodičom osobného motorového vozidla zn. U. G., D.. Č.. L., ktoré bolo súčasťou jazdnej súpravy, teda tohto vozidla a prívesného vozíka zn. samostatná stavba ev. č. L. bol žalovaný 1/. Okolnosti dopravnej nehody a spôsob spáchania skutku boli predmetom trestného konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie Okresného súdu S. N.. L.. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.X015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX, keďže odvolanie obžalovaného S. E. (žalovaného 1/) bolo Krajským súdom v Ž. W. N.. L.. XTo/X/XXXX O. XX.XX.XXXX zamietnuté. V súlade s ustanovením § 193 CSP je súd viazaný týmto právoplatným rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, ako aj o tom, kto ho spáchal. Je teda nepochybné a nesporné, že predmetný prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona spáchal žalovaný 1/ z nedbanlivosti v dôsledku technicky nesprávnej jazdy, prekročiac povolenú a primeranú rýchlosť pre danú jazdnú súpravu, po nesprávne prevedenom predchádzajúcom manévri iného vozidla, v dôsledku ktorého sa ním vedená jazdná súprava ďalej pohybovala nekontrolovaným šmykom, čím prešiel jazdnou súpravou do protismerného jazdného pruhu, kde došlo k zrážke s protiúdcim nákladným vozidlom zn. P. O. D.. Č.. (K.) O.. V dôsledku daného zavineného nedbanlivostného protiprávneho konania žalovaného 1/ došlo k úmrtiu syna a brata žalobcov 1/ a 2/. Žalovaný 1/ preto zodpovedá za zásah do osobnostných práv žalobcov v súlade s ustanovením § 420 Občianskeho zákonníka.

29. Pokiaľ ide o žalovaného 2/ tento zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku ako prevádzkovateľ vozidla, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená, a preto v súlade s § 427 Občianskeho zákonníka zodpovedá aj za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach žalobcov 1/ a 2/. Nemá pritom podstatný význam, či prevádzkovateľ vozidla bol alebo nebol vlastným priamym fyzickým pôvodcom zásahu, t.j. pôvodcom mechanizmu, ktorým bol zásah proti osobnostnej sfére spôsobený fyzickej osobe.

30. A nakoniec, pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného 3/ ako poisťovne, v ktorej bolo motorové vozidlo, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená, poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, jeho pasívna vecná legitímácia vyplýva z aplikácie ustanovenia § 4 ods. 2 zák. č. 381/2011 Z.z.. K uvedenému záveru dospel Najvyšší súd SR na zasadnutí občianskoprávneho kolégia dovolacieho súdu, ktoré sa konalo 09.10.2018, kde bolo schválené na uverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky aj rozhodnutie z 31.07.2017 sp. zn. 6MCdo/1/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke č. 8/2018 pod č. R61/2018, a podľa ktorého sa škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obeť dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitímovaná. Škodou sa pritom rozumie tak majetková ako aj nemajetková ujma.

31. Z vyššie uvedených záverov, ako aj v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, bolo potom nutné zodpovednosť žalovaných 1/ - 3/ za zásah do osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/ posudzovať solidárne, aj keď každý z nich zodpovedá za vzniknutú nemajetkovú ujmu podľa iného ustanovenia zákona (resp. zákonov).

32. Spornými skutkovými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci bolo posúdenie vzťahu medzi žalobcami 1/ a 2/ a obeťou dopravnej nehody a vplyvu úmrtia nebohého na ich život. Z vyššie uvedených dôvodov súd v intenciách odvolacieho súdu, skúmal uvedené okolnosti u každého zo žalobcov jednotlivo a s prihliadnutím aj na ostatné skutkové okolnosti prípadu, teda účelu jazdy, pri ktorej došlo k úmrtiu Z. S..

33. Pokiaľ ide o žalobcu 1/ vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne ustálené, a to najmä výpoveďami svedkov (L. E., S.Ž. K., S. H.), že žalobca 1/ sa po ukončení výkonu trestu odňatia slobody prišiel bývať do rodinného domu v X., kde žil spoločne s nebohým synom Z. S.. Z vykonaného dokazovania ďalej, pokiaľ ide o vzťah žalobcu 1/ a nebohého syna, vyplynulo, že ich vzťah bol v období po návrate žalobcu 1/ z výkonu trestu odňatia slobody stabilizovaný a intenzívny, keďže žili v jednej domácnosti, navzájom si pomáhali, rekonštruovali rodinný dom. Z výpovedí svedkov (L. E., E. H., J. H., S. H.), súd zistil, že vzťahy medzi žalobcom 1/ a nebohým synom boli dobré, žalobca 1/ sa o syna po vrátení z výkonu trestu odňatia slobody vzorne staral, vyprevádzal ho ráno do práce, z práce ho čakal, nemali medzi sebou konflikty. Žalobca 1/ smrť nebohého syna prežíval veľmi ťažko, musel brať utlmujúce lieky a jeho život stratil na dlhú dobu význam. Svedkovia potvrdili, že aj po tak dlhej dobe od úmrtia nebohého je jeho odchod pre žalobcu 1/ veľkou ranou, s ktorou sa ťažko zmieruje. Súd pri rozhodovaní o nemajetkovej ujme pre žalobcu 1/ prihliadol k tomu, že ide o značný zásah do jeho súkromia vzhľadom k tomu, že so synom mali hlboký citový vzťah, keďže v danom čase žili v spoločnej domácnosti, boli v denno - dennom kontakte, a teda boli na seba citovo naviazaní. Žalobca 1/ prežíval stratu nebohého syna intenzívne, s jeho stratou sa nevedel vyrovať, musel vyhľadať psychiatrickú pomoc a určitú dobu brať utlmujúce lieky. Pokiaľ aj svedkovia (manželia K., G. G., L. E.) v konaní pred súdom poukazovali na to, že žalobca 1/ bol konfliktný človek, na základe čoho mal v dedine so susedmi viacero konfliktov, z čoho mal byť nebohý Z. S. sklúčený, súd poukazuje na to, že uvedená skutočnosť sama o sebe nie je odrazom intenzity vzťahu medzi synom a otcom. Ako bolo zo svedeckých výpovedí iných svedkov v konaní preukázané, syn vnímal „ťažšiu povahu otca“, nesúhlasil s niektorými jeho prejavmi, avšak napriek uvedenému mal k nemu blízky vzťah, dôveroval mu, navzájom si pomáhali. Ani tá skutočnosť, že žalobca 1/ v minulosti usmrtil matku nebohého, za ktorý trestný čin bol aj právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, nesvedčí o tom, že vzťah medzi žalobcom 1/ a nebohým Z. S. nebol dobrý, či bol prípadne naštrbený touto tragickou okolnosťou. Z výpovede svedkyne L. E. vyplynulo, že synovia, tak nebohý Z. S., ako aj žalobca 2/ otcovi tento trestný čin odpustili, spoločne čakali na jeho návrat z výkonu trestu odňatia slobody, s tým že budú spoločne žiť a zdieľať domácnosť, ako tomu nakoniec aj bolo, keď žalobca 1/ a nebohý viedli spolu spoločnú domácnosť. Na druhej strane, súd

prihliadol pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy aj ku tej skutočnosti, že žalobca 1/ mal v čase usmrtenia syna 57 rokov, teda sa jedná o dospelú osobu, ktorá nebola na nebohého finančne ani inak materiálne naviazaná a závislá. Jednalo sa teda o plne sebestačnú dospelú osobu. Daným protiprávnym konaním však došlo jednoznačne k intenzívnemu zásahu do súkromného života žalobcu 1/, ktorý bol ochudobnený v rozvíjaní vzájomných vzťahov so synom, prípadne z jeho rodinou, ktorú by si bol nebohý v budúcnosti založil. Súd taktiež prihliadol aj ku tej skutočnosti, že predmetný trestný čin usmrtenia bol spáchaný nedbanlivostne, pričom rodina žalovaných sa žalobcovi 1/ za daný skutok ospravedlnila, aj keď žalobca 1/ dané ospravedlnenie neprijal. Dôvody neprijatia daného ospravedlnenia neboli v konaní bližšie konkretizované, zo svedeckej výpovede svedkyne H. však bolo ustálené, že ju neprijal, nakoľko sa nevedel zmieriť so stratou syna. Vzhľadom na intenzitu daného zásahu, je však nevyhnutné, aby bol tento zásah odškodnený aj peňažnou náhradou vo forme finančného zadosťučinenia - nemajetkovej ujmy v peniazoch.

34. Pokiaľ ide o žalobcu 2/, v konaní bolo vykonaným dokazovaním (predovšetkým výsluchom svedkov Š. G., E. H., J. H., L. E., ako aj listinným dôkazom - písomným vyjadrením L.W. N.) preukázané, že žalobca 2/ znášal stratu svojho brata veľmi ťažko a bolestivo. Nie je pritom podstatné, či musel pri prežívaní daných udalostí vyhľadať psychologickú či psychiatrickú pomoc, podstatné je zistenie, že uvedený zásah vyvolal u žalobcu 2/ mimoriadne hlbokú citovú ujmu, z ktorej sa nevedel spamätať po dlhú dobu. Bez ohľadu na výpovede svedkov, ktorí túto skutočnosť u žalobcu 2/ jednohlasne potvrdili, vysoká citová naviazanosť žalobcu 2/ na jeho brata vyplýva z toho, že žalobca 2/ po smrti svojej matky žil v spoločnej domácnosti so svojim bratom (nebohým Z. S.) a so svojou starou matkou z matkinej strany dlhšiu dobu, keďže ich otec bol v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody za trestný čin usmrtenia ich matky. Z uvedeného je nepochybné, že medzi žalobcom 2/ a jeho nebohým bratom vzniklo silné citové putu, žalobca 2/ ako mladší brat bol na svojho staršieho brata naviazaný, vážil si ho, bol pre neho vzorom a vlastne mu suploval nielen rolu otca, avšak aj matky a vytváral mu spolu so starou matkou jeho jediné rodinné zázemie. Z dokazovania súčasne vyplynulo, že ich vzťahy boli intenzívne aj potom čo žalobca 2/ odišiel za prácou do Svitú, aj keď sa nejednalo o každodenný kontakt, avšak bratia boli spolu v kontakte telefonickom a žalobca 2/ sa snažil pravidelne navštevovať svojho brata a otca v ich bydlisku. Žalobca 2/ tak stratil v osobe staršieho brata životnú oporu, istotu a človeka, ktorému sa mohol so všetkým zdôveriť, na ktorého sa mohol kedykoľvek obrátiť v dobrom aj v zlom. Nepochybne tak jeho stratou utrpel veľkú citovú ujmu, ktorú nie je možné nijakým spôsobom reparovať. Na druhej strane súd s prihliadnutím k zabezpečeniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia, zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalobca 2/ mal v čase smrti jeho brata 25 rokov, teda sa jedná o osobu dospelého veku, ktorá nebola na svojho brata finančne či inak naviazaná a odkázaná. Žalobca 2/ žil na východnom Slovensku svojim vlastným životom, osamostatnil sa, nadobudol schopnosť samostatne sa živiť. Daným zásahom do osobnostných práv bol však žalobca 2/ rovnako ako jeho otec ochudobnený o rozvíjanie ďalších vzťahov s bratom, ktorého život sa predčasne skončil v mladom veku, a teda je predpoklad, že ich vzťahy by sa boli rozvíjali niekoľko ďalších desiatok rokov. Žalovaní 1/ a 2/, ako aj matka L. E. sa žalobcovi 2/ ospravedlnili, pričom žalobca 2/ dané ospravedlnenie prijal. Aj keď ospravedlnenie je v prípadoch zásahov do osobnostných práv považované za určitú formu satisfakcie, v prípade úmrtia blízkej osoby a zásahu do osobnostnej zložky - práva na súkromie, je dané ospravedlnenie nepostačujúce, a preto je potrebný daný zásah odškodniť aj nemajetkovou ujmovou poskytnutou v peniazoch.

35. Súd v konaní, v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, skúmal aj účel cesty, pri ktorej bola dopravná nehoda spôsobená. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že danú cestu realizovali nebohý Z. S., žalovaní 1/ a 2/ za účelom nákupu trubiek, ktoré boli určené tak pre žalovaného 2/, ako aj pre nebohého Z. S.. Uvedené skutočnosti súd ustálil jednak z výpovede žalovaného 2/, ako aj výsluchom svedka I. Y., ktorý v konaní pred súdom potvrdil, že príviesny vozík požičal nebohému Z. S., ktorý ho predtým telefonicky kontaktoval. Jeho manželka ho odovzdala žalovanému 2/, ktorý mal na to usposobené motorové vozidlo. Žalovaný 2/ v konaní pred súdom potvrdil, že uvedený vozík u manželky svedka Y. prevzal. Časť trubiek bola určená pre neho a časť pre samotného nebohého Z. S., ktorý potreboval dané trubky podľa udania žalovaného 2/ na záhradný altánok pre otca. Uvedené tvrdenia svedka a žalovaného 2/ vzájomne korešpondovali, preto im súd uveril. Nakoniec, samotný žalovaný 2/ v konaní pred súdom pripustil, že časť trubiek bola určená aj pre neho, avšak aj pre samotného nebohého. Aj z uvedeného jednoznačne vyplýva, že vzťah otca - žalobcu 1/ a nebohého Z. S. bol dobrý, nebohý sa snažil pre otca vybudovať záhradný altánok pre jeho oddych. Z uvedeného dôvodu nie je možné jednoznačne pričítať účel jazdy (nákup trubiek) len osobe žalovaného 2/, samotný nebohý realizoval

danú jazdu nielen z dôvodu výpomoci žalovanému 2/, avšak aj z toho dôvodu, že uvedené trubky chcel využiť pre svoju potrebu.

36. Na základe vyššie uvedených okolností prípadu, ktoré súd hodnotil jednotlivo tak u žalobcu 1/, ako aj žalobcu 2/, súd dospel k záveru, že za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy považuje sumu vo výške 8.000,- € tak pre žalobcu 1/, ako aj pre žalobcu 2/. Aj keď je nutné konštatovať, že každý zo vzťahov otec - syn, brat - brat bol špecifický, ktorá špecifickosť vyplývala z jestvujúcich skutočností formujúcich ich vzájomné životy, avšak podľa názoru súdu, vzťahy oboch týchto subjektov boli rovnako intenzívne, tak u žalobcu 1/ ako u otca, ako aj u žalobcu 2/ ako u brata, smrť nebohého Z. S. zanechala rovnako intenzívnu stopu v ich citovej oblasti, a preto súd daný zásah odškodnil u oboch žalobcov rovnakou sumou 8.000,- €. V záujme zachovania proporcionality v rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy, sa súd podporne riadil obdobnými prípadmi - napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/10/2013, kde za zrazenie dieťaťa na prechode pre chodcov bola priznaná nemajetková ujma rodičom vo výške 8.300,- €, každému zvlášť; rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/77/2009, kde pri nesprávnej jazde bol zranený chodec, pričom rodičom bola priznaná nemajetková ujma vo výške 8.600,- €, každému z nich zvlášť; rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/566/2015, keď pri dopravnej nehode (šmyk do protismeru) bola usmrtená matka, pričom manželovi bola priznaná náhrada vo výške 8.000,- € a dvom deťom náhrada vo výške 8.000,- €, každému z detí zvlášť. Preto má súd za to, že daná náhrada sa nevymyká z bežného rámca náhrad poskytovaných súdmi v rámci finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých členov rodiny, a to i s prihliadnutím na jednotlivé eventuality prípadov.

37. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobcu žalobcov vo zvyšnej časti zamietol.

38. Súd nevykonal dôkazy navrhnuté žalovanými, a to: pripojenie trestného spisu z Okresného súdu S., N.. L.. XXT/XX/XXXX, vypracovanie nového znaleckého posudku za účelom analýzy dopravnej nehody zo dňa XX. XX. XXXX na rýchlostnej ceste R3 v km 92 pri obci E. Š. pri ktorej zahynul Z. S., výsluch I. Y., J.. XX. XX. XXXX, Y. G.: W.. S.. G. XXX/X, Ž. J. E., I. Z. T., J.. XX. XX. XXXX, Y. G.: W.. X. S. XX/X, H., K. V., I. S.. K. S., pripojenie trestného spisu Krajského súdu G. G. N.. L.. XT/XX/XXXX a Okresného súdu G. G., N.. L.. XK.XX/XXXX. Dôkazy, ktoré žalovaní navrhli vykonať v súvislosti s trestným konaním neboli vykonané v tomto konaní, pretože podľa § 193 Civilného sporového poriadku je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. K návrhu na vykonanie dôkazu pripojením spisu Krajského súdu G. G. N.. L.. XT/XX/XXXX a Okresného súdu G. G., N.. L.. XPp/.XX/XXXX súd uvádza, že ani tento dôkaz by v prípade jeho vykonania nemal vplyv na rozhodnutie o merite tejto veci. Za daný skutok bol žalobca 1/ odsúdený a trest vykonaný. Skutkové okolnosti tohto prípadu a ani rozhodnutie o vine a treste žalobcu 1/ preto nie sú pre daný prípad relevantné.

39. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal úspešným žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ -3/ spoločne a nerozdielne, keďže výška nemajetkovej ujmy je závislá od úvahy súdu, a teda jej výšku nemohli uplatnením nároku na súde v čase podania žaloby (rok 2013) predvídať. O vyčíslení trov konania rozhodne vyšší súdny úradník osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

40. Vzhľadom k tomu, že v konaní vznikli štátu trovy spojené s výsluchom svedka, súd súčasne uložil žalovaným 1/ - 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť štátu vzniknuté trovy. Predmetné trovy štátu budú taktiež vyčíslené vyšším súdnym úradníkom osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.